

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 5271/2020
23.12.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Весне Поповић, председника већа, Зоране Делибашић, Гордане Комненић, Бисерке Живановић и Божицара Вујичића, чланова већа, у парници тужила АА из ..., ББ из ... и ВВ из ..., чији је заједнички пуномоћник Гордана Михаиловић, адвокат из ..., против тужених ГГ из ..., чији је пуномоћник Ђорђе Стефановић, адвокат из ... и Стамбене задруге „Београд“ са седиштем у Београду, чији је пуномоћник Александар Радивојевић, адвокат из ..., ради утврђења, одлучујући о ревизији тужила изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 4953/17 од 09.05.2019. године, која је исправљена решењем истог суда Гж 4953/17 од 04.06.2020. године, у седници одржаној 23.12.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужила изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 4953/17 од 09.05.2019. године, која је исправљена решењем истог суда Гж 4953/17 од 04.06.2020. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужила изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 4953/17 од 09.05.2019. године, која је исправљена решењем истог суда Гж 4953/17 од 04.06.2020. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П 34421/13 од 30.05.2017. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев којим су тужиле тражиле да се утврди да су сувласнице са по 1/3 на двособном стану број .., површине 54,35 м², који се састоји од две собе, кухиње, купатила и вц-а, ходника, дегажмана и оставе у стамбеној згради број .., у ... улици на кп бр. .. на КО ..., што су тужени дужни да признају и да трпе. Ставом другим изреке, одбијен је тужбени захтев којим су тужиле тражиле да се утврди да је ништав уговор о купопродаји стана бр. .. у сутерену десно у згради број .., у ... улици, закључен између тужених ГГ и Стамбене задруге „Београд“ дана 25.03.2013. године, оверен под Ов бр. ../13, што су тужени дужни да признају и трпе, као неоснован. Ставом трећим изреке, одбачена је тужба у делу којим су тужиле тражиле да се тужени обавезу да признају и трпе да тужиле упишу промену структуре стана број .., који се налази у ... улици број .. у јавним књигама као двособан стан број .. и површину од 54,35 м² у

сутерену десно, уместо сада уписаног стана бр. .. у сутерену десно, а њих три да се упишу као сувласнице на том стану са уделом од по 1/3. Ставом четвртим изреке, обавезане су тужиле да туженима на име трошкова парничног поступка солидарно плате и то: туженом ГГ 245.250,00 динара, а туженој Стамбеној задрузи „Београд“ 200.250,00 динара у року од 15 дана од пријема писаног отправака пресуде.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 4953/17 од 09.05.2019. године, која је исправљена решењем истог суда Гж 4953/17 од 04.06.2020. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужилца и потврђена пресуда Првог основног суда у Београду П 34421/13 од 30.05.2017. године, у ставу другом и трећем изреке. Ставом другим изреке, укинута је пресуда Првог основног суда у Београду П 34421/13 од 30.05.2017. године у ставу првом и четвртном изреке и у том делу предмет враћен истом суду на поновно суђење.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену (став први изреке), тужиле су изјавиле ревизију због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као изузетно дозвољеној у смислу члана 404. Закона о парничном поступку, ради разматрања правног питања у интересу равноправности грађана.

Чланом 404. став 1. Закона о парничном поступку – ЗПП („Сл. гласник РС“, бр.72/11...87/18) прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија), ставом 2. истог члана прописано је да о дозвољености и основаности ревизије из става 1. овог члана одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

По оцени Врховног касационог суда нису испуњени услови за одлучивање о ревизији тужилца прописани чланом 404. став 1. ЗПП. Тужиле у ревизији побијају другостепену одлуку којом је одбијен тужбени захтев за утврђење ништавости уговора о купопродаји стана и одбачена тужба у делу којим су тражиле да се тужени обавезу да признају и трпе да се упише промена структуре стана. У поступку је утврђено да нису испуњени услови за утврђење ништавости уговора о купопродаји стана који су закључили тужени, а такође је утврђено да суд није надлежан за упис промене структуре спорног стана, јер је овај захтев у надлежности Службе за катастар непокретности, а не суда. Ревизија је усмерена на разрешење чињеничног питања конкретног спора у погледу испуњености услова за утврђење ништавости уговора о купопродаји, што није разлог за изјављивање посебне ревизије, имајући у виду да се разлози за утврђење ништавости одређеног правног посла цене у сваком конкретном случају и зато у овој парници нема потребе за разматрањем правног питања у интересу равноправности грађана.

Из наведених разлога Врховни касациони суд је одлучио као у ставу првом изреке.

Одлучујући о дозвољености ревизије применом члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је нашао да ревизија тужиља није дозвољена.

Чланом 403. став 3. Закона о парничном поступку прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба у овој парници поднета је 23.08.2013. године са захтевом за утврђење права својине на непокретности и са захтевом за утврђење ништавости уговора о купопродаји стана, те захтевом за упис промене структуре стана у јавним књигама. Вредност предмета спора која је одређена у тужби је 40.000 евра.

Како је побијани део правноснажне пресуде испод динарске противвредности од 40.000 евра, што је законски цензус за изјављивање ревизије у смислу члана 403. став 3. ЗПП, то ревизија тужиља није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Весна Поповић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић